

מ"ת 12491/10/17 - מדינת ישראל נגד שאדי עמירה

בית המשפט המחוזי ירושלים מ"ת 12491-10-17

05 נובמבר 2017

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

שאדי עמירה (עצור)

המשיב

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בת"פ 12462-10-17.

כתב האישום:

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיב, מייחס לו סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה; קבלת רכב גנוב; תקיפת שוטר
בנסיבות מחמירות; חבלה במזיד לרכב; החזקת מכשירי פריצה; נהיגה בזמן פסילה; ונהיגה ללא רישיון נהיגה.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 2.6.2017 או בסמוך לכך, נגנב מראשון לציון רכב מסוג טויוטה קורולה מ"ר
74-164-32 (להלן: "הרכב").

במועד שאינו ידוע למאשימה, בין 2.6.2017 ליום 20.9.2017, קיבל המשיב לידיו את הרכב ביודעו כי הוא גנוב, ועליו
לוחית מזוייפת מ"ר 74-027-79, אשר הותקנה לפני קבלת הרכב לידיו או לאחר מכן.

ביום 20.9.2017 בסמוך לשעה 21:20, נהג המשיב ברכב בציר 404 סמוך לגדר ההפרדה בירושלים, וזאת ללא רישיון
נהיגה בתוקף וביודעו כי הוא פסול מלנהוג.

המשיב עצר בשולי הדרך, ומהרכב ירדו שני אנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה, אשר טיפסו על גדר ההפרדה ועברו
לכיוון ביר נאבאללא. המשיב עשה במקום פניית פרסה אסורה, ונסע בכיוון הנגדי לכיוון ממנו הגיע.

השוטר מתן בן הרוש, אשר שהה במקום במסגרת פעילות לאיתור פורצים, הבחין באשר התרחש ודיווח על האירוע לכוח
בילוש שהיה במקום במסגרת פעילות משטרתית, והכוח נסע אחר המשיב בשלושה כלי רכב משטרתיים "אזרחיים",
במטרה לעכבו להמשך בדיקה באשר עלה חשד כי הרכב בו נהג המשיב הינו רכב גנוב.

בהגיעם לצומת רומרין בירושלים, ניידת בילוש אחת חסמה את הרכב מאחור, ניידת שנייה נעמדה מלפני הרכב וניידת שלישית נעמדה במקביל לרכב, לצד מושב הנהג. בשלב זה ניידות הבילוש טרם הזדהו כניידות משטרה, אולם המשיב, אשר חשד כי מדובר בניידות משטרה, עצר מרחק של כ- 5 מטרים מהניידת השנייה, באופן שיתאפשר לו לברוח מהניידות.

השוטר מתן אלקובי ירד מהניידת השלישית, כשהוא חובש כובע זיהוי משטרתו וצועק לעבר המשיב "עצור משטרה" ו-"כבה את הרכב".

משהבחין המשיב בשוטר מתן, החל לנסוע במהירות, כשהוא מפנה את הרכב לעבר השוטר מתן ולעבר הניידת השלישית. השוטר מתן הפסיק לזוז הצידה ולהימנע מדריסתו על ידי המשיב, משכך פגע הרכב קלות ברכו של מתן, התנגש בניידת השלישית, ועבר ברווח שבין שתי הניידות.

השוטר דניס, שהיה בניידת השנייה, ניסה לחסום את המשיב ונסע לכיוונו, תוך שהוא פוגע בצדו הימני של הרכב, אך ללא הצלחה. המשיב הצליח לפרוץ לצומת רומרין כשהוא חוצה את הצומת באור אדום.

המשיב המשיך במנוסתו, תוך שהוא נוסע במהירות של מעל 100 קמ"ש בדרך עירונית, ותוך שהוא עובר מנתיב לנתיב בתנועת "סלאלום" במטרה למנוע עקיפתו על ידי הניידות שדלקו אחריו, ובכך סיכן משתמשי דרך אחרים שהיו במקום. המשיב התעלם מהוראות השוטרים שכרזו לו לעצור, הפעילו צליל יבבה ואף ניגחו את רכבו במטרה לעוצרו.

המשיב המשיך לעבור מנתיב לנתיב כדי למנוע מניידות המשטרה לעקוף אותו, וכאשר התקרבו לחסום 300 לכיוון בית לחם, עבר לנתיב הנגדי, ופרץ את המחסום, תוך שהוא עולה על דוקרנים ומסכן שוטרים שהיו במחסום.

לאחר שהמשיב פרץ את המחסום, עקפה אותו הניידת הראשונה נהוגה על ידי השוטר אדם מיארה, ובתגובה המשיב התנגש בחוזקה בניידת. כתוצאה מכך, איבד המשיב שליטה על הרכב, ופגע ברכב אחר שעף לעבר דלת סופר מרקט במקום, שבסביבתו היו עוברי אורח.

בהמשך לאמור, ירד המשיב מהרכב והחל להימלט רגלית מהמקום. השוטר אדם פרק מהניידת ודלק אחרי המשיב, תוך שהוא צועק לעברו בעברית וערבית "עצור משטרה". לאחר מרדף קצר, כאשר המשיב ניסה לטפס מעל גדר תיל במקום, הצליח השוטר אדם לתפוס את המשיב ברגליו. המשיב השתולל ונתן לשוטר אדם בעיטה בבית החזה, וכך הצליח להשתחרר מאחיזתו של השוטר ולברוח מהמקום.

ראיות לכאורה:

3. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה. בטעונו אישר כי רכב מסוג טויוטה נכנס במהירות למחסום 300, לבית לחם, אך האירוע הנטען לא התרחש, והשוטרים המציאו את כל ההתרחשות כדי שיוכלו לסבך את המשיב (פרוטוקול עמ' 7). יצוין כי המשיב הכחיש בחקירתו במשטרה את מעורבותו באירוע.

4. לאחר עיון בחומר החקירה, אינני מקבלת את טענות ב"כ המשיב, ואני קובעת כי יש ראיות לכאורה נגד המשיב, כמפורט להלן:

א. בליל האירוע, 20.9.2017, בשעה 23:30, נכתב על ידי השוטר אדם מיארה דו"ח פעולה, המתעד את האירוע. סיפור הדברים בדו"ח הוא כמתואר בכתב האישום. לגבי סופו של האירוע, ציין השוטר כי אחרי מחסום 300 לכיוון כללי בית לחם, פרק החשוד מהרכב רגלי, כשהוא רודף אחריו, שולף אקדח וצועק "עצור משטרה" בעברית ובערבית. הוא המשיך לרדוף אחרי החשוד, כשהוא שומר איתו על קשר עין. השניים הגיעו לגינה, שם הייתה גדר תיל, והחשוד עבר את הגדר. לדברי השוטר, הוא תפס ברגליו ובמכנסיו של החשוד, החשוד התנגד ובעט בו, ובשלב מסוים היו שניהם "פנים מול פנים". החשוד הצליח להשתחרר ממנו ורץ לעבר סמטאות בית לחם. השוטר אדם, יחד עם השוטר טל, ערכו חיפוש ברכב, ובתא המטען היה תיק שבתוכו כלי פריצה ולוחות רישוי של רכב. לדבריו החשוד נהג ללא כפפות.

ב. האירוע מתועד גם בדו"חות פעולה של השוטרים טל ידיד, מתן אלקובי ויונתן צור מאותו לילה.

ג. בנוסף, נגבו הודעות מכל השוטרים שהיו באירוע, תוכנן זהה לתיאור הדברים כמפורט בכתב האישום.

ד. ביום 22.9.2017, נערך לשוטר אדם מיארה מסדר זהו תמונות, בו זיהה את המשיב כחשוד שנמלט מפני השוטרים בליל האירוע.

דו"ח מסדר הזיהוי מתועד במסמך, כולל התמונות שהוצגו לעד (מסמך ל"ז), ומסדר הזיהוי אף צולם. מצפייה בצילום מסדר הזיהוי, ניתן לראות כי החוקרים מציגים לשוטר מיארה, על צג מחשב, שמונה תמונות, השוטר מזהה בתמונה מס' 5 את החשוד, ולדבריו **"זה החשוד שברח לי במעצר בערב חג ראש השנה בטויוטה קורולה לפני יומיים"**.

על פני הדברים מדובר במסדר זיהוי שנערך כדיון, כאשר עם הצגת התמונות מביט בהן השוטר, ואז מצביע, כאמור, על תמונה מספר 5.

ה. בהודעה שמוסר השוטר אדם מיארה סמוך לאחר מכן, הוא מתאר שוב את האירוע, שהתרחש בערב ראש השנה, ומציין כי בשעה שמשך את החשוד ברגליו **"החשוד נפל בצורה כזו שהפנים שלו מול הפנים שלי במרחק של סנטימטרים אחדים... אני אומר לו מספר פעמים תפסיק להתנגד אך החשוד לא מפסיק ואני מסתכל לו בעיניים והוא עלי"**.

לדברי העד **"החשוד שעכשיו הראיתם לי במסדר זיהוי זה אותו חשוד שברח לי והיה לי איתו מאבק. אני מזהה אותו ב- 100 אחוז לפי הפנים"**. לדבריו, המרחק בינו לבין החשוד היה סנטימטרים אחדים.

ו. במקביל, נלקחו מהרכב הגנוב טביעות אצבע. מבדיקת המעבדה עלה כי על גבי הרכב, בחלקה החיצוני של דלת שמאלית אחורית, נמצאו טביעות אצבע של המשיב, וכך גם על לוחית רישוי שהייתה בתיק בתא המטען של הרכב הגנוב.

מאחר שאין ממצאים כלשהם של טביעות אצבע בחלקו הפנימי של הרכב, אף לא של אדם אחר, ומאחר שלדברי השוטר מיארה, החשוד נהג ללא כפפות - אין בהיעדר טביעות אצבע כדי להעיד על כך שהמשיב לא נהג ברכב, ואין להסיק מסקנות כלשהן מהיעדר טביעות אצבע מפנים הרכב.

5. מכל האמור לעיל עולה כי יש ראיות טובות לגבי עצם האירוע; יש זיהוי של המשיב כמי שנהג ברכב הנמלט בליל האירוע; ויש טביעות אצבע של המשיב הן על הרכב והן על חפצים שנמצאו בתוכו.

6. המשיב מכחיש כי היה באירוע, וממילא אינו נותן הסבר להימצאות טביעות אצבעותיו ברכב.

7. לפיכך ניתן לקבוע כי יש ראיות לכאורה נגד המשיב.

עילות מעצר וחלופת מעצר:

8. בעניינו של המשיב מתקיימות עילת מסוכנות וחשש להימלטות מאימת הדין -

מעשיו של המשיב בזמן האירוע מעידים על מסוכנותו. מדובר בנהיגה פראית, תוך פגיעה בשוטרים, פגיעה בכלי רכב, וסיכון העוברים בדרך. זאת ועוד, הימלטותו של המשיב, תוך כדי ולאחר מרדף של המשטרה, מעלה חשש להימלטות מאימת הדין.

בנוסף, למשיב עבר פלילי רלוונטי. הוא הורשע בעבר בהפרת הוראה חוקית; בתקיפת שוטר; בעבירות כנגד הרכוש; בנהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה; בשיבוש מהלכי משפט, מסירת ידיעה כוזבת; נהיגה פוחזת של רכב; בעבירות מין ובעבירות אלימות.

המשיב ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, האחרון שבהם למשך 10 חודשים, על פי גזר דין ממרץ 2017. באותו גזר דין גם נפסל רישיונו של המשיב מנהיגה, אך הוא נהג לכאורה ללא רישיון זמן קצר לאחר מכן, באירוע הנדון.

9. אשר לחלופת מעצר - ב"כ המשיב לא הציג חלופת מעצר כלשהי, ומכל מקום, ככל שתוצע חלופה, עליה לאיין את מסוכנותו של המשיב ואת החשש להימלטות מאימת הדין.

10. בהיעדר חלופת מעצר - אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 בנובמבר 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**